

W 2008 przetarg na ppk w Indiach

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka #Wojska lądowe 3 grudnia 2007

Indie rezygnują z produkcji ppk Milan Extended Range. Zamiast tego w przyszłym roku odbędzie się przetarg na ppk kierowany światłowodem, wynika z informacji przedstawicieli indyjskiego resortu obrony.

Systemy Milan 2 są podstawowym, kierowanym sprzętem przeciwpancernym indyjskich wojsk lądowych. Ich licencyjną produkcją zajmowały się zakłady Bharat Dynamics Ltd. (BDL). Dlatego, kiedy coraz bardziej oczywistym stała się konieczność ich zastąpienia, MBDA oraz BDL podpisały wstępną umowę o wspólnej produkcji systemów Milan ER dla sił zbrojnych Francji i Indii oraz na zamówienia eksportowe.

Pomysł miał duże szanse powodzenia. Milan ER, oprócz zwiększonego do 3 km zasięgu, tandemowej głowicy zdolnej do przebiccia ekwiwalentu metrowej grubości pancerza, został wyposażony w całkowicie cyfrowe stanowisko ogniowe z kamerą termalną. Próby odmłodzonego systemu trwały od 2006 do początku tego roku. Przedstawiciele indyjskich wojsk lądowych zdecydowali się jednak na system z głowicą kierowaną światłowodem. Przetarg na dostawę pierwszej partii takich systemów i późniejszą ich koprodukcję z zakładami BDL planuje się na 2008.

Według nieoficjalnych informacji, przyczyną rezygnacji z ppk Milan ER były problemy z bezbłędnym wykrywaniem celów w nocy i w czasie mgły, które wyszły na jaw w czasie testów poligonowych.

Rozpisanie nowego przetargu związane jest również z przeciągającym się od 1990 procesem budowy rodzimego ppk Nag. System miał zastąpić pociski Milan 2 i Konkurs. W przyszłym roku ma on przejść próby prowadzone przez wojsko, co jest konieczne do rozpoczęcia produkcji seryjnej. Jednak plany rozpisania międzynarodowego przetargu sugerują, że Nag nie osiągnie gotowości bojowej w najbliższych latach.

W Indiach wykorzystuje się również mniejsze ilości rosyjskich (sowieckich) systemów Fagot, Refleks (uzbrojenie T-90) i Kornet oraz izraelskich Lahat (dla czołgów Arjun) i Spike. Najnowsze z nich, dla testów porównawczych.

Systemy Milan 2 są podstawowym, kierowanym sprzętem przeciwpancernym indyjskich wojsk lądowych. Ich licencyjną produkcją zajmowały się zakłady Bharat Dynamics Ltd. (BDL). Dlatego, kiedy coraz bardziej oczywistym stała się konieczność ich zastąpienia, MBDA oraz BDL podpisały wstępną umowę o wspólnej produkcji systemów Milan ER dla sił zbrojnych Francji i Indii oraz na zamówienia eksportowe.

Pomysł miał duże szanse powodzenia. Milan ER, oprócz zwiększonego do 3 km zasięgu, tandemowej głowicy zdolnej do przebiccia ekwiwalentu metrowej grubości pancerza, został wyposażony w całkowicie cyfrowe stanowisko ogniowe z kamerą termalną. Próby odmłodzonego systemu trwały od 2006 do początku tego roku. Przedstawiciele indyjskich wojsk lądowych zdecydowali się jednak na system z głowicą kierowaną światłowodem. Przetarg na dostawę pierwszej partii takich systemów i późniejszą ich koprodukcję z zakładami BDL planuje się na 2008.

Według nieoficjalnych informacji, przyczyną rezygnacji z ppk Milan ER były problemy z bezbłędnym wykrywaniem celów w nocy i w czasie mgły, które wyszły na jaw w czasie testów poligonowych.

Rozpisanie nowego przetargu związane jest również z przeciągającym się od 1990 procesem budowy rodzimego ppk Nag. System miał zastąpić pociski Milan 2 i Konkurs. W przyszłym roku ma on przejść próby prowadzone przez wojsko, co jest konieczne do rozpoczęcia produkcji seryjnej. Jednak plany rozpisania międzynarodowego przetargu sugerują, że Nag nie osiągnie gotowości bojowej w najbliższych latach.

W Indiach wykorzystuje się również mniejsze ilości rosyjskich (sowieckich) systemów Fagot, Refleks (uzbrojenie T-90) i Kornet oraz izraelskich Lahat (dla czołgów Arjun) i Spike. Najnowsze z nich, dla testów porównawczych.